

Sygn. akt II K 1068/15

WYROK ŁĄCZNY **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 03 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant Kalina Oziemska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Grażyny Karalus - Greb

po rozpoznaniu w dniu 03 grudnia 2015 r.

sprawy **D. R.**

syna W. i K. z domu M.

urodzonego w dniu (...) w K.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.01.2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 585/08 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 26 września 2008 r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 6 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.03.2014 r. sygn. akt Ko 866/14;
2. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.05.2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 110/09 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 grudnia 2008 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 6 lat; zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.03.2014 r. sygn. akt Ko 872/14;
3. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.11.2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 263/09, zmienionym na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2010 r. sygn. akt VI Ka 17/10, za czyny popełnione:
  - a. w dniu 19 marca 2009 r., kwalifikowany z art. 191 § 1 k.k., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,
  - b. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę 4 lat pozbawienia wolności,
  - c. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 157 § 2 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
  - d. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 217 § 1 k.k., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.07.2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 767/12, za czyn 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 stycznia 2012 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.02.2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 1477/14, za czyn 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 maja 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 1, 2, 3 ppkt b, 3 ppkt c i 3 ppkt d części wstępnej i orzeka wobec skazanego **D. R.** karę łączną 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 1, 2 i 3 części wstępnej wyroku;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie wyroków opisanych w pkt 3 ppkt a, pkt 4 i pkt 5 części wstępnej wyroku postępowanie umarza,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 1068/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2015 roku skazany D. R. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawach o sygnaturach akt: II K 585/08, II K 110/09, II K 263/09, II K 767/12 i II K 1477/14 oraz wymierzenie mu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, tj. kary w wysokości 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

dowód: wniosek skazanego k. 1

W toku postępowania Sąd ustalił, iż D. R. był skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.01.2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 585/08 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 26 września 2008 r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 6 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.03.2014 r. sygn. akt Ko 866/14;

2. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.05.2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 110/09 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 grudnia 2008 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 6 lat; zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.03.2014 r. sygn. akt Ko 872/14;

3. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.11.2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 263/09, zmienionym na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2010 r. sygn. akt VI Ka 17/10, za czyny popełnione:

a. w dniu 19 marca 2009 r., kwalifikowany z art. 191 § 1 k.k., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

b. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę 4 lat pozbawienia wolności,

c. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 157 § 2 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d. w dniu 21 grudnia 2008 r., kwalifikowany z art. 217 § 1 k.k., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

oraz karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.07.2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 767/12, za czyn 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 stycznia 2012 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 09.02.2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 1477/14, za czyn 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 maja 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

dowód: dane o karalności k. 6-9, odpisy orzeczeń k. 3, 11, 41, 42, 43, 44, 45-47, 48,

D. R. jest kawalerem i posiada jedno dziecko w wieku 11 lat. Posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności. Przed osadzeniem w Areszcie Śledczym w J. skazany nie pracował. Utrzymywał się ze świadczenia z tytułu niepełnosprawności w wysokości około 400 złotych miesięcznie. W dniu 15 września 2015 roku D. R. zaczął odbywać karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w J.. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest zmienne. Nie był on nagradzany, natomiast był dwukrotnie ukarany dyscyplinarnie za niedozwolone kontaktowanie się z innymi osadzonymi oraz wulgarne zachowanie względem przełożonego. Deklaruje przynależność do podkultury przestępczej. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie stwierdzono zachowań agresywnych innych niż słowne lub autoagresywnych. Nie uczestniczy w systemie przepustowym. Czas wolny przeznaczają na zajęcia własne. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej z uwagi na brak wolnych miejsc pracy. Opinia o skazanym jest umiarkowana.

dowód: wywiad środowiskowy k. 29-30, opinia o skazanym k. 32-33,

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż na mocy ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015 r. poz. 396) z dniem 1 lipca 2015 roku zmianie uległy przepisy rozdziału IX kodeksu karnego, zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”. Niemniej jednak z treści art. 19 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy wynika, iż przepisów art. IX kodeksu karnego w brzmieniu określonym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ponieważ wszystkie kary wymierzone skazanemu zostały orzeczone przed dniem 1 lipca 2015 roku to Sąd był zobligowany orzekać w oparciu o przepisy rozdziału IX w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku.

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Przepis art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw, ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jak miałyby to miejsce, gdyby sprawy o te

przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej. Według art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie w stosunku do skazanego D. R. zostały spełnione w całości przesłanki z art. 85 k.k. w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawach o sygn. akt II K 585/08, II K 110/09 i II K 263/09 – z wyłączeniem kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art. 191 § 1 k.k. Czyny, za które D. R. został skazany, popełnił on przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku z dnia 27 stycznia 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 585/08. Kary wymierzone tymi wyrokami to kary pozbawienia wolności, a zatem podlegające łączeniu. Sąd mógł orzekać karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 4 lat do lat 8. Z istoty kary łącznej wynika, że może ona zostać wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, kumulacji bądź też asperacji. System absorpcji kar znajduje zastosowanie w stosunku do skazanych, których wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, popełnili oni przestępstwa o nieznacznym stopniu szkodliwości społecznej, niewielkim rozmiarze winy, orzeczono wobec nich kary w minimalnym rozmiarze, a nadto poddali się resocjalizacji, zrywając z dotychczasowym nagannym trybem życia. Natomiast system kumulacji kar stosuje się wobec sprawców niepoprawnych, którzy z popełniania przestępstw uczynili sobie źródło utrzymania, dopuścili się czynów o znacznej społecznej szkodliwości i wysokim rozmiarze winy. Szczególne dyrektywy, którymi Sąd winien się kierować przy podejmowaniu decyzji o wymiarze kary łącznej wymienia przepis art. 571 § 1 k.p.k. Zgodnie z jego treścią należało uwzględnić opinię o zachowaniu się skazanego podczas odbywania kary, informację o jego warunkach rodzinnych i majątkowych oraz o stanie jego zdrowia, jak również dane o odbyciu kar z poszczególnych wyroków. Poza tymi regułami należało mieć na uwadze także dyrektywy ogólne sformułowane w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd, wymierzył skazanemu karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną miał na względzie okoliczność, iż czyny skazanego wykazały bliskość czasową – zostały one popełnione na przestrzeni 3 miesięcy. Z drugiej strony Sąd miał na uwadze, że przestępstwa te zostały skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawnie – część przeciwko mieniu, zaś część przeciwko życiu i zdrowiu. Ponadto czynów popełnionych przez skazanego nie sposób traktować jako charakteryzujących się nieznacznym stopniem szkodliwości społecznej – szczególnie czynu z art. 158 § 1 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który D. R. wymierzono karę 4 lat pozbawienia wolności. Badając treść karty karnej skazanego nie można także uznać, aby D. R. poddał się resocjalizacji i zerwał z dotychczasowym trybem życia, skoro po wydaniu wyroku w sprawie o sygn. akt II K 263/09 dopuścił się dwóch kolejnych przestępstw. Te okoliczności w ocenie Sądu przemawiają przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji, jak wskazano powyżej, traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Takiego szczególnego uzasadnienia Sąd w tej sprawie się nie dopatrzył. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji.

W ocenie Sądu skazany D. R. nie wyciągnął jeszcze należytych wniosków z orzeczonych względem niego kar. Zdaniem Sądu skazany w niedostatecznym stopniu uświadomił sobie nieopłacalność popełniania przestępstw oraz wdrożył się do przestrzegania zasad porządku prawnego i współżycia społecznego. Świadczy o tym fakt, iż skazany jest osobą wielokrotnie karaną sądownie.

W ocenie Sądu kara łączna 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona skazanemu będzie wystarczająca dla osiągnięcia zakładanych wobec D. R. celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu taki wymiar kary łącznej zagwarantuje, że skazany w sposób trwały zmieni sposób swego życia i nie wkroczy ponownie na drogę przestępstwa, poddając się ostatecznie procesowi resocjalizacji.

Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Jednocześnie Sąd, w oparciu o treść art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie, tj. wyroków w sprawach o sygn. akt II K 767/12 (pkt 4 części wstępnej wyroku), II K 1477/14 (pkt 5 części wstępnej wyroku) oraz II K 263/09 – w zakresie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art. 191 § 1 k.k. (pkt 3a części wstępnej wyroku), gdyż brak było warunków do wydania wyroku łącznego w tym zakresie. Skazany bowiem przestępstwa objęte tymi wyrokami popełnił po wydaniu wcześniejszego chronologicznie orzeczenia zapadłego w sprawie II K 585/08. Brak jest zatem spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 85 k.k.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację majątkową skazanego, przebywającego w jednostce penitencjarnej, uznając uiszczenie tych kosztów przez skazanego za zbyt uciążliwe.